

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru tie-care publicare.

Sibiin, 22 Ianuarie

Din Franca, de unde de ani acum ne dedasem a primi numai sciri de pace și de laboare, ne pomenim cu sciri, cari pun pe gânduri pe ori ce om ce se ocupă cu politica. De când s'au anunțat victoria cea decidoare, raportată de republicani cu ocaziunea alegerilor la senat se prevedea, că în Franca au să urmeze crise însemnate. Cu mare greutate au împedecat liberalii moderați o crisă ministerială. Dară nu se aședaseră bine urmele crisei, când scirile telegrafice, împărțite și din partene cetitorilor nostri, surprind lumea cu o crisă cu mult mai momentoasă de cum este o crisă ministerială: Mareșalul Mac-Mahon, care avea să conducă republica francesă până la 1880, se retrage și frânele republicei trec în mâinile lui Grevy, fostul president al camerei legislative. Înlocuirea cea grabnică a lui Mac-Mahon cu o majoritate așa de impunătoare, mai departe alegerea lui Gambetta de president al camerei în locul lui Grevy, ar însemna că crisa este terminată. Înșă în Franca, în țara surprinderilor politice, se termină anevoie cu una cu două crisele chiar și după ce ele la părere sînt terminate. Cu deosebire sîntem în drept a ne îndoi de adeverata terminare a crisei pentru motivele din care Mac-Mahon a părăsit înainte de vreme scaunul presidential al republicei francese.

Printr'o lege dela 1873, comandantii de corpuri trebuie în timp de pace, din trei în trei ani, sau să se strămute la alte corpuri, sau să se pună la dispozițiune. Că e bună legea aceasta, că nu e bună și cum s'a aplicat pană acum, este o afacere care să o deslege Francezii. Ceea ce ne interesează și pe noi este, că Mac-Mahon n'a voit să subscrie decretule emanate din legea aceasta: n'a voit să „republicanizeze” și armata. Și fiind că ministerul a stăruit pe lângă sub-

scrierea decretule de amovarea comandantilor de corpuri din comandele lor de până aci, Mac-Mahon a preferit a se retrage și a lăsa pe republicani să facă ce voiesc.

Întrebarea este, că stând astfel lucrurile și retrăgându-se Mac-Mahon dela cărma republicei, Grevy și cu Gambetta vor fi în stare de a pune capăt crisei prin ocuparea posturilor lor celor nouă? Lumea dă din umeri și clătină din cap și se teme că în urma nouelor victorii ale republicanismului va urma o lovire de stat sau un rebel civil. Partida militară și până acum varsă foc și scânteii contra „șicanelor” avocatului Gambetta și adeptilor lui și la ori ce ocaziune purtând toaste și în discursuri înaltă bărbăția lui Mac-Mahon, căci a avut atâta abnegațiune pentru a susține intactă onoarea militară. „Fremden Blatt” se exprimă foarte nimerit, când dăce, că cu toate că aerul încă nu miroasă a lovire de stat, sînt semne pentru nascerea unei partide militare de acțiune, până acum fără colorit hotărît dinastic, dară la toată întâmplarea o partidă, care de sigur nu va propaga evangelia lui Louis Blanc și a lui Victor Hugo.

Bilanț politic.

VI.

Cu dieta din Cluj din toamna a. 1865, se încheie, periodul de activitate politică al Românilor din Ungaria și Transilvania, început la 1860. Ceea ce au făcut Români din Ungaria și Transilvania mai târziu, adică după anul 1865, a fost, sau activitate din partea singuratecilor sau o activitate fără plan și programă bine definită. N'am aprobat nici odată o procedere destrămată în cele politice și preste tot în afaceri de ori ce natură când ele au să atingă interesele de viață a unui popor. N'am aprobat înșă și din motivul, că în staturile moderne individul, și popoarele

prin folosirea constituțiunei, mai curând și mai sigur pot ajunge la scop; pe când prin negațiune pasivă pot fi espuse totalei ignorări.

Români, cu deosebire cei din Transilvania, rămânând pe terenul constituțional, fără a se lega de formele în care era turnat constituționalismul, în cazul cel mai rău, rămăneau un popor disciplinat și bine organizat. Și sîntem convinși că disciplina și buna organizare a unui popor în timpuri critice este o pozițiune tare, din care Români înșuflau mai mult respect năzuitoilor de ai asupri. Este înșă foarte probabil că rămânând Români ardeleni pe terenul constituțional dau și primeau sucurs dela frații lor din Bănat și Ungaria și legile cari s'au creat dela 1867 încoace, cel puțin nu ar fi fost deadreptul opuse cu dreptele lor năzuințe. Dovadă ne este, că metropolitul Șaguna singur, în mijlocul atacurilor din partea Românilor înșși, rămânând neclătit pe terenul constituțional, așa cum a fost, a știut să asigure prin articuli de lege și prin statutul organic metropolia română gr. or. căscigată mainainte. Astăzi anevoie va mai trage cineva la îndoială, ca Statutul organic nu este o fortăreață ce ne asigură biserica și prin ea ne apără esistența națională. Aternă dela Români, ca ceea ce acel fericit cap bisericesc a căștigat și asigurat să scie păstra și folosi.

Când am accentuat lipsa de disciplină și organizare în lăuntru poporului nostru am avut în vedere și schimbările ce s'au urmat într'un timp relativ scurt în sinul monarchiei noastre. Monarchia, cu toate că este o individualitate de sine stătătoare și prin situațiunea și puterea ei are influență asupra politicei altor staturi mari și mici din afară nu este mai puțin și ea influențată de ceea ce se întâmplă afară de marginile ei. Dar tocma din cauza acestei influențe imprumutate este datoria Românilor a nu scăpa din vedere nici o ocaziune

de a figura ca un factor cu putere de viață în monarchie în interesul acestia și în interesul lor propriu.

Români în trecut se vede a fi ținut compt de impregiurările aceste. Pentrucă atunci când evenemintele anului 1859, cari s'au încheiat cu pacea dela Vilafranca și Zürich și cari au produs diploma din 20 Octomvre 1860, de nu erau un trup și un suflet, n'ar fi fost în stare a participa cu succesul cunoscut la desvoltarea evenemintelor ce au emanat din aceea memorabilă diplomă pentru toate popoarele din monarchia Habsburgilor. Trebuia ca ceea ce au făcut atunci Români să facă și mai departe și să nu peardă din vedere legătura dintre evenemintele din afară asupra celor din lăuntru.

Revoluțiunea polonă din anul 1863 a avut puțină influență asupra desvoltării constituțiionale din monarchie. La părere s'ar pute dăce că nici campania în însoțire cu Prusia, din 1864 contra Daniei n'a avut influență. Dară învrăjbierea acestor două puteri asupra administrării provinciilor cucerite, Schleswig și Holstein, arunca departe înainte umbrele sale, care denunciau cugetele rezervate ale Prusiei de a delătura influența austriacă din Germania. Austria foarte jună în reorganizarea sa constituțională cu poporațiuni însemnate înșă nemulțamite, nu se credea destul de tare pentru lupta ce o prevedea. Lucru firesc că căuta a se organiza pe alte base mai solide. Durere, că spre sfârșitul acesta nu a aflat și pre bărbatul corespunder. Veleitățile federalistice ale contelui Belcredi au făcut de anul cel critic pentru monarchie, anul 1866, a aflat'o într'o destrămare cu mult mai mare de cum era mai nainte. A fost dar lucru ușor pentru Prusia și Italia, când amândouă deodată, au atacat monarchia dela meadă noapte și dela meadă, ca săi delătura influența din Germania și să o scoată din Italia.

Evenemintele anului 1866 au avut o mare influență asupra monarchiei.

FOIȚA.

Esposițiunea dela Paris.

VII.

Din Paris până la Strassburg.

Țara francesă. — Prin nordul Franciei: valea Marnei și Champagne; canalul Marne-Rin, valea Moselei și Nancy. — Poporul și pământul frances: industria, comerțul și economia rurală. — În Alsacia-Lotharingia: Strassburgul, esteriorul seu, piața lui Gutenberg și a lui Kleber, Domul, orologiu astronomic, mausoleul lui Mauriț de Saxonia.

(Urmare).

Trecură deja două săptămâni de când ne aflăm în capitala Franciei, în capitala lunei moderne, în grandiosul Paris! Deși ne-au încântat minunile acestui oraș gigantic, deși memorabilitățile și curiositățile sale multe ne-au căștigat interesul într'un grad așa de mare, de nu ne putea lovi uritul nici pe un moment, totuși începurăm a ne sătura de vuetul permanent și de viața neliniscită de aci. Ne lovi dorul de țară, și fără a ne mai socoti mult plecarăm cătră patria noastră iubită.

De o parte impregiurarea, că în călătoria noastră spre Paris, trecusem noaptea preste linia francesă și așa

incă nu cunoseam aceasta țară binecuvântată, — de altă parte dorința de a ne reîntoarce preste locuri ce încă nu le vedusem, — ne-au îndemnat să luăm în voiajul cătră casă o altă direcțiune, adică prin Franca nordică și prin Germania, și cât se poate să călătorim numai ziua.

Când părăsiam Parisul și esposițiunea, în cari admiraserăm facultățile și prestațiunile Francezilor și în cari ne convinserăm despre superioritatea națiunei francesce asupra tuturor națiunilor din lume, — e lucru firesc, că noi nutriam cele mai frumoase ilusiuni și despre perfecțiunea țerei francesce.

Spre bucuria noastră de astădată ilusiunile nu ne-au înșelat. Regiuni amicabile, orașe și sate imposante, fabrici colosale, moșii avute, ville grațioase, grădini încântătoare, sēmănături esemplare, canale artificiale, căli de comerț și viaducte superbe alternau repede ca icoanele unui caleidoscop.

În tot locul întimpinarăm plantațiuni pompoase, bunăstare și avuție rară. Nici un petecde pământ nefolosit.

Făț de această abundență surprindătoare, ne aduserăm fără voie aminte de contrastul, adică de câmpurile și pășunile miserabile, ce le vedusem cu vre-o două săptămâni mai înainte în apropierea orașului München, și pare că aveam o bucurie ascunsă, că în frumoasa Francie nu aflarem atari locuri sterile. De altminterea se scie: unde poporul cult, acolo și pământul e bine lucrat.

Iată o schiță din călătoria noastră prin nordul Franciei. Distanța dela Paris până la Strassburg face 503 chilom. și trenul espres percurge toată linia aceasta în 11 oare.

Plecăm dimineața din Paris dela gara de Strassburg și favoriți de timpul cel mai frumos sîntem veseli, că vom avé un voiaj foarte plăcut. Până ce trecem primele cinci stațiuni, mulțimea vilelor, parcurilor, fabricelor și comunelor avute, cu cari sînt sēmăntate văile, precum și forturile ce încronează colinele, ne spun, că ne aflăm încă tot în impregiurarea capitalei.

La orașelul Lagny, după ce am percurt un tunel, intrăm în „valea

grațioasă a Marnei.” De aci încolo trecem de repetite ori preste riul Marne, a cărui alvie argintie strătaie aceasta vale romantică în forma unei linii imense șerpuitoare. Ajungând la „Meaux,” oraș vechiu cu 12,000 loc., admirăm aci pompoasa sa catedrală și apoi trecem preste „canalul de l'Ourcq, carele curge dintr'un ram al Marnei într'o distanță de 108 chilom până la Paris și servece atât pentru navigațiune cât și pentru a conduce apa în lacurile din „Bois de Boulogne,” ce este pădurea amunsantă a Parisianilor. După câte-va stațiuni secundare și trei tunele lungi sosim la „Château-Thierry” un orașel ce are o pozițiune de tot pitorească și unde ne atrage atențiunea atât ruinele imposante ce se află pe culmea unei coline decorate cu alele frumoase, cât și o statuă de marmoră ce o vedem lângă puntea din apropierea noastră. Ruinele sînt restul castelului edificat în secul VIII de regele franc Theuderic (Thierry) IV și de vestitul seu majordom Carol Martell, iar statua representă figura renumitului poet de fabule: Lafontaine, carele fū născut aici.

Ele au sguđuit din temelii clădirile constituționale ce abia începuseră a se ridica. O reorganizare a monarchiei pe baze mai solide era neapărat de lipsă. Întrebarea cea mai de aproape era, care să fie forma în care să se toarne constituționalismul, pe care monarhul îl susținu cu neclătită credință ca temelii vietei statului?

În învălmășala politică, după catastrofa dela Sadova, de constituționalismul centralistic nici vorbă nu mai era, pentru că nu l'voia Ungaria, Croația și Boemia. Însăși Galiția nu era învoită cu el. Federalismul? Se temeau de el Nemții și Maghiarii, pentru că le era frică de preponderanța slavică. Cât pentru Români, aceștia erau împărțiți în păreri. Unii sperau mult dela această formă constituțională; scăpau înse din vedere că după cum se croise el atunci naționalitatea română avea să fie sacrificată Ungariei și Galiției.

Atunci apare pe scena politică a monarchiei baronul, mai târziu contele Beust, exministrul din Saxonia, un „German mare“ de profesiunea sa politică, și se încearcă a da o formă nouă constituționalismului din monarhie, va să zică, nici centralistică, nici federalistică. Spre sfârșitul acesta el căută elementele care să le pună drept colonne principale a le edificiului său constituțional. Un „mare German“ cum era, lucru firesc, dacă el își cauta elementele afară de Slavii din monarhie, căci el pe acestia voia să i „strivească la părete.“ Germanii s'au Nemții erau dară în prima linie elementul pe care avea să l'întrebuințeze la construirea edificiului său. Acestia erau elementul cel mai corespunzător pentru cultura lui superioară și pentru că cu puține excepțiuni erau și cei mai uniți și aplecați a se uni în vederile lor. În al doilea rând erau Maghiarii, pentru antislavismul lor pronunțat și pentru reputațiunea de care se bucurau încă pe atunci în Europa apusană, de sigur însă pentru că li credea mai capabili pentru ideile sale germanisătoare; rezistența lor pasivă, după noi, va fi fost considerată numai în a doua linie. Al treilea element ar fi trebuit să fie Românii. Preocupat de combinațiuni politice, cari stau în legătură cu politica externă vor fi reținut pe organizatorul monarchiei Beust de a compă în socoteala sa cea mare și cu Românii. Acestia tocma pe atunci erau împărțiți în diverse partide. Faptul este, că au ramas nebăgați în samă la întemeierea dualismului.

Precum la 1861 1863 și 1865, așa și la 1866 și 1867 era potrivit ca Românii din monarhie să fie constituit o totalitate politică și precum

atunci așa și acum să fie intrat în acțiune, cu alte cuvinte, să fie continuat acțiunea lor dela 1865 solidari, pentru ca să și asigure un loc demn de densii în situațiunea cea nouă politică. N'au făcut.

Să punem acum anii 1861, 1863 și 1865 în comparațiune cu anii dela 1866 încoace și tot așa și rezultatele lor și deducțiunea va fi foarte înlesnită.

Evenemintele orientale din anii din urmă nu vor rămâne fără de influență asupra afacerilor politice interne. Care va fi efectul acelor influențe? încă nu putem ști. După temerile căror se dă multă expresiune în diaristica maghiară, influența Slavilor are să vină la mai multă valoare. Probabil este că sântem în ajunul unor schimbări nouă în monarhie. Care și de ce natură vor fi aceste lăsăm a ni le spune venitorul. Una însă trebuie să ne însemnăm bine: să îngrijim ca acele, cel puțin să nu ne afle ca pe „fetele cele nebune“ din Evanghelie.

Trecutul nostru dela 1860 încoace este destul de instructiv. Cel dela 1865 până astăzi asemenea. Facitul acelor trecuturi este în 1879: să fie devisa noastră a Românilor, Solidaritate și activitate dacă voim a fi băgați în samă, să ocupăm loc acolo und se decide soarta patriei și a popoarelor dintrânsa.

Revista politică.

Sibiu, în 22 Ianuarie.

Deputatul din senatul imperial din Viena cav. de Skene și a depus mandatul. Acest fapt de sine privit, n'ar fi așa însemnat, încât se merite o deosebită înregistrare, dacă nu ar oglinda situațiunea critică a Austro-Ungariei. Skene a fost membru al senatului imperial dela anul 1861 încoaci și unul dintre fruntașii clubului progresist. Precum se vede din o scrisoare care a adresat o Skene presidentului aceluși club, motivul din care Skene și a depus mandatul a fost atitudinea debilă a senatului imperial, care a suferit atâta vreme un ministeriu demisionat.

Drept răspuns la aceasta „Neue fr. Presse“ comunică, că contele Hohentwar ar fi declarat Maj. Sale, că ar fi eventual gata a spriginii ca șef al guvernului politica contelui Andrassy. Deodată cu aceasta scire se anunță sosirea contelui Taaffe la Viena.

Precând casa de sus din Viena se ocupă cu încuviințarea tratatului dela Berlin, pe aceiași vreme se colportează faime despre o nouă mobilisare a trupelor noastre. Diarul „Tagespost“ din Graz aduce urmă-

toare notiță: „Din cercuri comerciale primim scirea pozitivă, că administrația militară face dispoziții pentru asigurarea articolilor de menajare în cazul unei mobilisări la primăvară. Intendanta militară de aici s'a adresat prin camerele comerciale către firmele însemnate cercetând ce cuant faină, pâne, vite grase, carne, legumă, vin, bere, rachiu, fân, paie etc. ar fi în provisiunea cercului cameral și în deosebi s'ar pute lifiera în luna lui Aprilie a. c. în termen de 30 zile pentru scopuri militare. Până la sfârșitul lui Februarie conspectele sumarice din acest și alte cercuri camerale să se aștearnă prin intendanțe ministeriului de resbel.“

Nunțul domnesc cu privire la modificarea art. 7 din constituțiune, așternut camerilor române este de următorul cuprins:

Domnilor ministri! În urma decisiunilor congresului dela Berlin, guvernul și camerele legiuitoare au recunoscut, în executarea din parte-ne a tratatului în ceea ce ne privesce, o necesitate politică de prima ordine.

Senatul și camera deputaților, prin moțiunile și prin adresele prezentate Măriei Sale Regale Domnitorului, au declarat că este loc a se întruni camerele de revisuire, pentru a ridica restricțiunea din art. 7 din Constituțiune, privitoare la inegalitatea politică din cauză de religiune.

Pentru a se pute însă convoca camerele de revisuire, puterea legiuitoare, adecă domnul și representațiunea națională, au a declara, conform art. 129 din Constituțiune, că „este de trebuință a se supune revisuirii dispozițiunile din Constituțiune anume arătate.“

În vederea acestora, am onoare a propune M. S. Regale Domnitorului următoarea declarațiune, care se va prezenta deliberării și primirii corpurilor legiuitoare:

„Se declară că este de trebuință a se supune revisuirii dispozițiunile art. 7 din Constituțiune.“

Președintele consiliului ministrilor, I. C. Brătianu.

În ședința din 19 c. a Senatului s'a ales d. Iacob Fētu ca membru al comisiunii pentru formularea declarației de modificare a constituțiunii, în locul domnului Voinov, căruia i s'a acordat concediu din cauză de boală; apoi dl. Cămărășescu și a desvoltat interpelarea asupra inundărilor Ialomiței și a lipsei de șosele în Ialomița. D. ministru de lucrări publice a răspuns că studiază o lege pentru regularea cursului apelor, care are de scop de a pune capăt inundărilor și a luat măsuri de a se transporta de preste Dunăre petrișul tre-

buincios în Ialomița pentru șosele. D. Orleanu a anunțat o interpelare asupra intreruperii comunicării pe linia Mărășesci-Bărboși-Buzău și asupra construirii unei noue linii între Mărășesci-Focșani-Rîmniceul-Sărat. În ședința din 20 c. a Senatului, d. Al. Zisu a adresat guvernului următoarea interpelare: 1. Dacă a luat vr'o dispozițiune spre a se aduce la îndeplinire dorința exprimată de mai mulți ani de consiliul general de Argeș spre a declara de cale micștă calea Pitești-Curtea de Argeș-Rîmniceul și Tigveni la fruntăria (Căneni). 2. Dacă a luat vr'o dispozițiune pentru a se desființa lasa podului preste Olt la Goran.

Telegraful ne-a adus astăzi scirea, că adunarea națională s'erbească a primit cu unanimitate proiectul regimului, ce privesce ridicarea restricțiunilor Jidovilor. Mai lipsesce numai sancțiunea scuptcinei cei mare. Ședințele scuptcinei s'au încheiat alaltăieri.

Adunarea notabililor bulgari se va conchiama definitiv pe 22 Februarie pentru încuviințarea statutului.

„Le Temps“, vorbind despre simțimentele Bulgarilor către Rușii din Bulgaria și către Greci, dice:

Ceea ce este de mirare că ultrabulgarii acuză chiar autoritatea rusească în Bulgaria de turcofilism, lucru de care în Occidente nimeni n'ar fi bănuț'o. Ocrotirea ce ea a cređut că trebuie să ofere Mahomedanilor în casuri de vedită violare a dreptului lor de proprietate de către Bulgari pare a fi uimit și nemulțămīt adânc pe cesti din urmă. Faptul s'a produs în diferite rënduri chiar în orașul Rusciuc.

Bulgarii deplâng asemenea răceala manifestată de cât-va timp de autoritatea ruscă în privința rescoalei din Macedonia și a pedecilor puse la aprovizionarea și recrutarea insurgenților.

Între Bulgari și Greci, relațiunile urmează a fi atât de încordate cât este cu puțință. Grecii se plâng, că sânt excluși dela toate funcțiunile și opun cea mai viuă resistință. La Varna au mers până a face o mișcare în contra serviciului militar.

Iules Grévy.

Iules Grévy, carele de toate partidele republicane din Franca este ales de al 3-lea presidential nouei republice franceze e un bărbat, ce în mod rar a știut să și câștigate vadă la toate fracțiunile republicane.

Vađa aceasta de tot rară în Franca e urmarea naturii deschis a lui

Urmează acum unele stațiuni mai mici și un castel grandios, iar imensitatea viilor ce acoper dealurile din jurul vlei ne spun, că ne aflăm deja în „Champagne.“

Ne oprim la „Epernay“ oraș cu 16,000 loc. ce zace lângă Marne și este un punct de întrunire pentru mai multe căli ferate precum și punctul central al fabricațiunii vinului de Champagne. Edificiile pompoase ce le vedem sânt locuințele avuților fabricanți de vin. În Epernay dejunăm a la fourchette și aci ne putem permite a bea vestitul vin de Champagne, pentru că pocalul costează numai 50 centimes (20 cr.) După două stațiuni sosim la „Chalons-sur-Marne“, oraș cu 20,000 loc. și după cum ne arată celiarele construite dealungul gărei, a doua reședință a fabricațiunii vinului de Champagne. Orașul posedă multe biserici imposante, este un punct de strățăiere a mai multor linii ferate, iar „câmpiile catalaunice“ din jurul său sânt renumite, pentru că aci suferiră Hunii în a. 451 cea mai grozavă pierdere prin strălucita victorie a Romanilor, Francilor, Burgunđilor și

Vestgoților aliați contra inamicului comun. Tot aci se adunără Francezii în 1870, după ce fură bătuti la Metz și tot din castrele dela Chalons întreprinse Mac Mahon expedițiunea nenorocită ce termină cu catastrofa dela Sedan.

Mai facem două stațiuni și ne aflăm la „Vitry-le-Francois“, oraș cu 8000 loc. și cu o biserică frumoasă. Aci se începe „canalul dintre Marne și Rhin“, dealungul căruia și preste care trenul ne duce foarte adese ori până ce sosim la Strassburg.

Prin ținuturi amicabile, după ce percurserăm calea jumătate dela Paris, ajungem la „Bar-le-Duc“, oraș strățăiat de riul Ornain, 17,000 loc. cu multe ruine de fortificațiuni vechi și cu o linie ferată ce duce la Sedan. În scurt timp sosim la orașul „Commercy“, unde și noi ne cumpărăm o cutie de „Madeleines“, adecă nisce turte vestite, cu cari ne asaltează servantele garei. Acum trecem prin un tunel lung de 1150 m., cu care merge paralel un al doilea tunel, ce serve-

sce de pasagiu pentru canalul Marne-Rhin, și astfel intrăm într'o vale încântătoare, în „valea Moselei“. Sosim la „Toul“, (Tullum Leucorum), cetate și fortăreață lângă Mosela, cu 10,000 loc. și cu o catedrală grandioasă, ce are două turnuri gotice înalte. Toul a fost cernat de armata germană și în urmă a capitulat, lăsând în mâinile inamicilor provisiuni însemnate; dincolo de Toul trecem preste canalul Marne-Rhin, peste Mosela și prin „Tontenoy-sur-Moselle“: o comună nouă, — nouă pentru că trupele germane o prefăcuseră în cenuse ca represalie pentru stricarea puntei de Francași.

De aci încolo regiunile sânt de tot pitorești. Ne aflăm în impregiurimea dela „Nancy“ și este interesant a vedé, că nu numai trenul, ci și canalul Marne-Rhin încărcate cu năi nenumerabile, trece de repețite ori preste punțile Moselei. Întreaga vale este o grădină minunată, între a cărei grupe de arbori deci strălucesc ville și castele pompoase până colo sus pe coline, unde parcurile se schimbă în vii estinse, iar aceste sfârșesc și mai sus

sub forturile și pădurile superbe ce încoronează culmile dealurilor. Înaintând încă câte-va minute prin aceasta vale plăcută a riului Meurthe, sosim în Nancy, pe lângă care curge și canalul artificial Marne-Rhin ce servește pentru transportul cărbunilor la locurile de comerț. Cetatea însăși e încinsă cu un cerc gigantic de fabrici nouă și de cuptoare colosale, în cari se topec și se prelucră metalele scoase din minele Alsaciei. Fabricile sânt în mare parte nouă, pentru că politica comercială perversă a Germaniei le-a alungat din Alsacia iarăși în Franca, — ca și când Germania în realitate nu ar avé mai mare lipsă de desvoltarea industriei sale, decât are Franca, a cărei putere principală este tocma prosperarea industriei. Eată efectul policei comerciale a Nemților: Strassburgul a devenit sub Nemți un oraș tăcut, negles și decade în industrie, pe când de atunci încoace Nancy a devenit un oraș imposant, plin de viață în care răsar fabrici de fabrici, case de case, ca florile în primăvară. (Va urma).

Grevy și a loialității sale neclintite arăt în viața lui publică cât și prietă. Din aceste motive Grevy fu mai puțin ridicat pe scaunul presidial și de adunarea națională din Bordeaux a cărei majoritate consista din elemente monarchice, Grevy fu ridicat, ca după căderea lui Thiers să se ocupe pe vre-o câte-va luni din locul de onoare memorat.

Iules Grevy e, cum a fost și Thiers, un bărbat, care singur prin virtuțile sale a devenit ceea ce este. Prin muncă neobosită și spriginat de încrederea concetățenilor săi, acest bărbat s'a ridicat dintr'o poziție foarte neînsemnată la cele mai însemnate posturi de onoare, cari numai le poate da un popor.

Densul s'a născut în 15 August 1813 în Mont-sous-Naudrez în departamentul „Jura“ și este acum în etate de peste 65 ani. Eșit din colegiul din Poligny, el a studiat drepturile în Paris, a luat parte la „di-lele juliane“ din anul 1830 și se găsea de acei luptători, cari au ocupat căsarma „Babylone.“ După intrarea sa în rândul advocaților în scurt timp fu un membru eminent a baroului parisiens. El a apărut de multe ori procese politice și a pledat cu deosebire în cazul contra soților lui „Barbes.“ În anul 1848 fu denumit de comisar regesc provisoric în departamentul său și documenta în exercitarea funcțiilor sale grele foarte multă moderație și prudență. El și a câștigat simpatia populației în astfel de măsură, că aceasta îl trimise în adunarea națională constituțională ales cu 65,150 voturi ca cel dintâiu dintre 8 reprezentanți a departamentului „Jura.“

Ca membru al comitetului de justiție și vice-president al adunării naționale adeseori se urcă domnul Grevy pe tribună și se distinse ca un isteț orator republican.

Totdeauna el însă și a conservat o poziție independentă și s'a ținut în depărtare de radicali. Numele lui rămase lung timp împreună cu un amandament, care dela el purcedând, avea de scop încrucișarea planurilor presidentului, prințului Luis Napoleon. În acest amandament s'a propus, ca articii 41 și 43 a constituției, ce tractau despre alegerea presidentului republicii, să se modifice în următoarea concepțiune și adică:

articolul 41. Adunarea națională predă puterea executivă unui cetățean, care primesce titlul „presidentul consiliului de miniștri“;

art. 43. Presidentul consiliului de miniștri se alege de adunarea națională în scrutin secret și cu majoritate absolută de voturi.

Acest amandament în ședința din 7 Octomvrie 1848 s'a respins cu 643 contra 158 voturi. Dacă însă această propunere s'ar fi primit, atunci alegerea prințului Luis Napoleon de president al republicii nu se putea face prin plebiscitul masselor alegătoare, și întemeierea imperiului al 2-lea ar fi fost poate cu neputință. În 10 Decemvrie, când prinț-president învinșând pre Cavaignac fu ales de president, Grevy i-a combătut regimul, vorbind și contra expediției la Roma. Mai târziu ales fiind în corpul legislativ el a ramas credincios devisei sale liberale, s'a ținut însă în depărtare de radicali.

După 2 Decemvrie Grevy s'a retras pentru câțva timp în viața privată. În anul 1868 el a fost ales de batonnier al advocaților și a intrat tot pe atunci ca membru al opoziției în corpul legislativ. După căderea imperiului în 4 Septemvrie 1870 Grevy a agitat pentru convocarea adunării naționale și spre încheierea păcii. Din cauza aceasta a ajuns în conflict cu Gambetta. În 16 Februarie 1871 primi în adunarea națională din Bordeaux dintre 538 voturi și fu a-

les de president. Ca atare în dirigerea parlamentului foarte ușor iritabil și încercat de multe viscole el a dovedit față cu toate fracțiunile atâta energie și tot deodată și simț de transacțiune încât în curând și a câștigat devotământul tuturor.

Acesta este în trăsuri mari cursul vieții lui Grevy, curs ce nu ne arată deci multă schimbare, pentru că Grevy totdeauna a fost protivnicul intrigelor, conjurațiilor și conspirațiilor de partid și de aceea nu s'a împărtășit la multe acțiuni cari a urmat în deceniile ultime. Această împregiurare ne poate slugi însă și drept chizășie, cumcă Grevy nu va fi silit a aduce jertfe nici partidelor singuraticite, nici clicelor singuraticite, ceea ce cu demnitatea poziției sale și cu interesele țării ar sta în contradicere.

Românii în Dobrogea.

Cetăm în „Le Temps.“ În Dobrogea, Românii par a se sili cu succes să merite recunoștința și să câștige afecțiunea Musulmanilor de origine turcească sau tătară, care formează două din trei părți ale populației. Dar această purtare înțeleaptă și echitabilă provoacă reclamațiunile Bulgarilor, care în timpul ce a urmat după ocuparea ruscă, ocupaseră nu numai toate funcțiunile municipale și altele, ci chiar pământurile și casele părăsite de musulmanii emigrați. Administrațiunea română a luat măsuri de a se restitui aceste imobile proprietarilor lor *ante-bellum* după justificarea titlului lor, și Bulgarii au început a se plânge, că Musulmanii sunt favorizați în paguba lor; ba încă se plâng, că sunt spoliați de nouii stăpâni ai țării. Românii par a se preocupa destul de puțin de aceste strigăte interesate, a cărora violență și o pot lesne închipui acei ce cunosc sgarcenița țeranului bulgar și violența lui iubire pentru pământul bine sau rău câștigat. Firma atitudine a Românilor a avut de rezultat, nu numai de a readuce în Dobrogea cea mai mare parte din vechia populațiune musulmană, ci de a atrage și un însemnat număr de locuitori turci din districtele mărginașe ale Bulgariei, și mai cu osebire din orașul Silistria.

Din Kiustenge, se scrie diarului grecesc „Thraki“ din Constantinopole: Guvernatorele român, d. Opran, a invitat diversele comunități, ca să și aleagă fie-care delegați pentru alegerea autorității municipale din Kiustenge. Comunitatea grecească a numit pe d. n. Ant. Alecsandridis și Vasile Gombo, și comunitatea musulmană pe Cadir-aga și pe Hafuz Redjeb Effendi. Bulgarii au ales ca delegat alegător un Israelit, ceea ce dovedește inferioritatea lor numerică în acest oraș.

Românii dau necontentit dovești de multă simpatie către populațiunea grecească din oraș. Din parte-le, Grecii arată o amicitie cu totul frățască noilor stăpâni ai Dobrogei și trăiesc cu ei într'o desăvârșită armonie.

„Neue Freie Presse“ dela 27 a. c., vorbind despre ocuparea fruntariei dintre Dobrogea și Bulgaria de către trupele române, în urma neînțelegerii ivită în comisiunea de delimitare, face următoarele reflexiuni:

„Legalitatea procederei României nu poate fi pusă la îndoială și oricine trebuie să se bucure, că guvernul din Bucuresci are destulă energie, ca să apere drepturile sale. De astă dată el nu poate fi părăsit de puteri de oare ce înșiși reprezentanții lor au aprobat pretensiunile României.“

Ciuna orientală.

„Wiener Zeitung“ publică decretul, prin care se oprește importul acelor obiecte din străinătate, a

cărora exclusiune s'a fost hotărât de conferența vieneză. Obiectele sunt următoarele: schimburi (rufe), haine, trențe, blănuri, piei, pele, beșici, mațe, peri, peri de porc, pene, icre, pesci, balsam de sareptă; mai departe conform interdicțiunii germân de importare: rămășițe de hârtie. Totodată se publică un esmis al ministeriului de comerț, prin care se dispune desințierea la granița a vagoanelor ce vin din Rusia.

Din toate câte s'au vădut acuma, măsurile luate și puse în lucrare din partea regimului austro-unguresc se par a fi rigoroase. Ele însă, precum înțelegem dintr'o telegramă d. to Leopole 1 Februarie nu multănesc comitetul țerei galițian. Acesta adică s'a simțit îndemnat a îndrepta ministeriului cislaitanic un memorandum, în care măsurile preservative ale comisiunii vieneze sunt declarate ca insuficiente, și în care se cere cordonul militar și introducerea unei carantene rigoroase la granița rusească.

Rigurositatea aceasta a Polonilor se poate întemeia pe scirile, ce ne vin din Rusia despre starea epidemiei la vatra ei; căci o telegramă din Petersburg d. to 2 Februarie ne înștiințează, că se anunță oficial din Astrachan d. to 31 Ianuarie: În Vetlianca și împregiurime nu s'a ivit nici un cas nou de îmbolnăvire. În Selitren au fost în 30 Ianuarie opt bolnavi, doi au murit. În 31 Ianuarie s'au ivit tot acolo trei îmbolnăviri nouă și s'au întemplat trei casuri de moarte. Nici un mijloc medical nu folosește. Unicul mijloc este izolarea.

Va să dică boala în adevăr până acuma e incurabilă, dar pe de altă parte a rămas mărginită la vatra epidemiei. Totdeodată guvernul rusesc dă dovești de silința sa energetică întru dispoziția măsurilor celor mai rigoroase împotriva epidemiei. Încă în zilele din urmă transpirase în publicitate despre propunerile ce le-ar fi făcut medicul Țarului rusesc, anume Botnic, care trece de mare autoritate medicală în Rusia. Aceste propuneri par a fi fost substratul consiliului ministrilor rusesci. O telegramă din Petersburg d. to 1 Februarie ne aduce scirea, că Țarul a sancționat hotărârile comitetului ministerial împotriva ciumei. Măsurile hotărâte sunt următoarele: Arderea satului Vetlianca; dislocarea locuitorilor în hotarele carantenei și desdaunarea acestora; estinderea acestor măsuri asupra altor sate și edificii singuraticite, dacă aceasta s'ar afla de lipsă; administrațiunii civile sunt a se pune de loc la dispoziție trupele necesare; trimiterea de plenipotențiați speciali cu o comisiune medicală. Plenipotențiatul contele Loris Melicoff va avea funcțiunea unui guvernator general al guvernamentului, ce are a fi întemeiat în mod provisoric. Afară de lămuririle date guvernelor străine s'a mai îndreptat cererea la Berlin, Viena și Londra, pentru a constata starea epidemiei prin medici trimiși.

Din aceste din urmă se vede nișuința guvernului rusesc, a da Europei apusene privilegiu, să se convingă despre veracitatea raporturilor rusesci oficiale de o parte; iar de altă parte Rusia dovedește intențiunile cele mai serioase întru combaterea energetică a primejdiei de ciună.

România la rândul ei, după o scire din „Pol. Corr.“ d. to Bucuresci 1 Februarie, a invitat pe Austro-Ungaria, să trimită medici la Bucuresci pentru supravegherea și escutarea hotărârilor vieneze. România a dispus trupe pentru formarea eventuală a unui cordon de-a lungul Prutului, și miliția teritorială e menită pentru păzirea liniei de cordon. Tot de odată se pregătesc măsuri de carantene în Ungheni.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Ghimbav, în 15 Ianuarie 1879. (Sânțirea bisericeii gr. or. din Vlădeni). O dorință, carea de foarte mult timp cuprindea inimile tuturor crescinilor din Vlădeni, astăzi în prima Ianuarie 1879 s'a realizat, prin sânțirea bisericeii celei nouă. Sum convins, că p. t. publicului cetitor i va fi cunoscută starea cea (tristă) miseră materială a crescinilor noștri din Vlădeni, carii pre lângă ce sunt destinați de soarte a dispune de un teritor steril, erau încă de demult amenințați a și perde prin ruinare și sanctuariul divin, — biserica — urde și alinau durerile, și și aflau mângăerea sufletescă.

Speranța de a și edifica o sântă biserică nouă corespunzătoare, în proporțiune cu numărul sufletelor le lipsea mai cu totul, pentru că nu dispuneau de mijloace, care să-i ducă la scop; de și aceasta comună este curat românească, veniturile dela crișmă și moară nu curg în lada comunală din Vlădeni ci în fondurile universității sășesci.

În astfel de pozițiune tristă se află comuna Vlădeni înainte cu 3 decenii, când atunci trimise providința pe geniul bisericeii române ortodoxe pe Marele Andreiu de păstor sufletesc în Transilvania, carele cu fapta și cu cuvântul îndemna pre toți creștini a și face fundațiuni pentru biserici și scoale din cari fundațiuni cu timp să se poată susține aceste instituțiuni sante.

Pentru comuna Vlădeni însă, ba pentru multe comune din tractul Branului era renascerei se începă numai în anul 1861, când se alege de protopresbiter în acest tract Ioan Meșian, carele prin esemplara sa conducere știu a face fundațiuni bisericesci și scolare în tractul său unde nu erau, iar pre cele esistinte le supusă sub cea mai bună îngrijire și cea mai aspră controlă, astfel în cât prin o manipulațiune corespunzătoare multe comune bisericesci sau ajutat din atari fundațiuni, și cari au de a multămi numai neobositei stăruințe a ppresbiterului și de present eppului Aradului Illustrității Sale D-nului Ioan Meșian. Noi însă îi datorim cea mai mare recunoștință Illustrității Sale, căci numai prin faptele și cuvintele Illustr. Sale ne-am încumetat a întreprinde zidirea bisericeii, carea astăzi s'a sântit prin reverendisimul domn protopresbiter I. al Brașovului și adm. al tractului Branului.

Țiua de anul nou va rămâne pentru totdeauna o dulce suvenir pentru creștinii noștri. Încă în ajunul sântirei pe la 4 oare d. p. clopotele dela biserica nouă pentru prima dată anunță poporului începutul actualui ceremonial și totdeodată sosirea reverend. d. protopresbiter Iosif Barac în mijlocul nostru, carele îndată ce sosi, dispuse ca poporul să se adune în biserica cea vechie.

După-ce s'a adunat tot poporul, conform tipicului pentru sântirea bisericeilor nouă rever. d. Iosif Barac concomitat de alți 3 preoți puse Antimisul pre un disc și cu mare solemnitate la transmutat în biserica cea nouă și îndată se începă vecernia și după aceea și utrenia.

În prima Ianuarie la 8 oare dimineața se adună tot poporul în biserica cea nouă, și cu cea mai mare pietate ascultă servițiul pentru sântirea bisericeii, după aceasta se țină sânta liturghie și chramul, închinându-se biserica cea nouă Sântului Vasilie. După finirea acestor servițiuni divine se țină 3 cuvântări ocașionale, de către rever. dn. Protopop Iosif Barac, de părintele Traian Meșian din Zernesci și de către președintele comitetului parochial din Vlădeni Iacob Zorea, pre cari (cuvântări) sântei ro-

gați a le și publica mai târziu în prețuitul dvoastră jurnal. La aceasta serbare afară de creștinii noștri au mai participat și foarte mulți bărbați inteligenți din comunele vecine între cari amintim pe primarul din opidul Codlea însoțit de mulți oficiali, întreg oficiul comunal din Țințari și alți.

Numai puțină onoare și pietate față de aceasta serbare a arătat și corpul de gendarmi staționați în aceasta comună asistând la tot serviciul în toată parada sub conducerea D-lui sergent Szabo. După finirea acestor (serviție) ceremonii toți oaspeții străini preste 80 la număr se întruniră la un prânz comun în casele d-lui președinte al comitetului parochial și notar comunal Iacob Zorca. Acți după ce și implini și stomachul dorința sa, fiind toți oaspeții bine dispuși se ținură felurite toaste, dintre cari amintim toastul reverendisimului domn Iosif Barac rădăcat în onoarea Maestății Sale Împăratului și regelui nostru Apostolic Francisc Iosif I, și în onoarea Esc. Sale Prea Sfințitului Archiepp. și Metropolit Miron Romanul, al părintelui Traian Mețian pentru îndelunga sănătate a reverendis. dn. protopresbiter Iosif Barac, al părintelui Ioan Popoviciu din Țințari în onoarea Ilustrității Sale Eppului Aradului Ioan Mețian, al părintelui Iosif Comanescu din Ghimbav în on. comunei Vlădeni în general și în special în onoarea bravului președinte al comitetului parochial și notar comunal Iacob Zorca și altele multe, cari toate fură aplaudate cu „vivate.“

Petrecerea a fost atât de amuzantă încât oaspeții nici nu observaseră; că îi apucase noaptea; era după 5 oare, când dl. Protopresbiter și luă un rămas bun dela oaspeți, aceștia l-au și petrecut până la trăsura cu 4 cai a părintelui Traian Mețian cu care între „vivate“ plecă spre Brașov, iar ceilalți oaspeți reintrând iarși în casă și petrecură până târziu.

Deși mi este imposibil a face o descriere detaiată a bisericeii celei nouă din Vlădeni, totuși me încumēt a dice, că foarte puține biserici să aflu în țara Bârsei; cu care s'ar pute compara, căci atât locul unde s'a rădăcat are un aspect foarte frumos, cât și planul cel demn de admirat și soliditatea materialului din care s'a făcut. Acți este locul a exprima cea mai vie recunoștință on. dn. inginer superior Gärtner din Brașov, care a făcut planul, precum măestrului de biserică d-lui Iohan Vohner din Merghindeal. Ori ce trecător stă pe loc și admiră opera fraților noștri din Vlădeni, și cu tot dreptul merită laudă creștinii noștri în fruntea cărora se află venerabilul preot Iacob Balcași și zelosul și neobositul bărbat Iacob Zorca președinte al comitetului parochial. Despre ei se poate dice cu tot dreptul, că „deși sunt sêraci materialmente dar sânt bogăți în cele sante.“ C.

Varietăți.

* (Denumire). Domnul Dr. Iuon Hosan elev medical militar în rezervă s'a denumit substituit de asistent medical în rezervă la spitalul de garnisoană Nr. 21 în Timișoara.

* (Pensionare). Dl Nicolau Maierian, locotenent la regimentul de infanterie Sachsen-Meiningen Nr. 46 s'a pensionat cu domiciliul în Seghedin.

* (Necrolog). Simion Filimon parochul gr. or. din comuna Varmaga tractul Gioagiului al II-lea în etate de 56 ani și în al 35-lea an al păstoririi sale în urma unui morb (absces în stomach) ce în decurs de 3 ani ia căusat grele suferințe și dureri, provăduț cu s. sacramente în 14 Ianua-

rie a. c. la 10 oare a. m. și a dat nobilul suflet în mâinile creatorului, lăsând astfel al doplânge în doliu profund pe lângă numeroșii cossângeni cunoscuți și amici. pe soția sa iubita preoteasă Maria, pe fii și fiicele: Simion cleric de an. II-lea, Nicolae, Elena, Ludovica și alți trei minoreni rămași orfani.

Actul funebral, al astrucării remășițelor sale pământesci s'a întemplat în 16 Ianuarie a. c. la care au participat, pe lângă un public foarte numeros, și Prea onoratul veteran domn protopresbiter Sabin Piso, asistând însoțit de alți 5 preoți.

Fie-i țerina ușoară și în veci amintirea lui.

* Ședința publică din Rășinari a avut loc duminică sara în 21 Ianuarie conform programei publicate. Ședința a fost bine arangiată din toate punctele de vedere, programa executată cu destulă precisiune așa încât așteptările nu au putut înșela pe nimeni, din contră putem dice, că preste tot așteptările au fost mai mici. Publicul numeros a părăsit multămit sala, după împregiurări cu gust decorată, și cu drept cuvânt va dori a mai avē ocaziune de a asista la astfel de producțiuni.

* (Boala de vite). Conform unei arētări oficioase boala de vite a erupt din nou în România în comunele Ruchër și Orate (2 oare îndepărtate de graniță). Din aceasta cauză s'a constituit în comitatul Făgărașului un cerc de boală din comunele Sioanea, Fundata, Măgura, Branul de jos, Poarta, Predeal, Șohodol și Tohanul nou. Deodată cu aceasta la vama României s'a oprit intrarea vitelor rumegătoare și produsele provenite de la aceste vite. Numai lâna spălată în fabrică și pachetată în saci, mațe uscate ori sârâte pachetate în lădi sau buți, s'au topit și brânză au conform Ș-lui 13 al art. de lege, XX: 1874 limit de trecere.

* (O operă română). D. Zdislav Lubicz, pianistul Curții M. M. L. L. auđim că pune în studiu o operă, compusă pe libret românesc. Libretul în trei acte, tratează o legendă din munții Carpaților și anume aceea a cunoscutului Vêrf cu dorul.

Se dice anume, că într'un sat din poala munților trăia un cioban tiner care era asupra însurătorii cu o fată. Oamenii cei rēi, cari voiau să strice nunta, au făcut-o pe fata să creadă, că nu-i e dragă ciobanului și au îndemnat-o, să-i pue dragostea la încercare. Ce-i abate fetei să-i ceară ca dovadă de iubire? Ea scapă vorba, ca el să meargă să petreacă de placul ei o iarnă întreagă pe vârful de munte. Drept că abia a aruncat vorba și-i pare rău numai de cât, numai el nu voiesce să scie nimic de aceasta, voiesce să-i dee o dovadă strălucită de iubire și pleacă spre vârful muntelui.

Acolo stă iarna întreagă în ninsoare, vânt și ger, iar cum se despri-măvărează satul pornesce cu veselie ca să-l afle. Dar mișcătoarele scene de revedere și suferințele purtate îi curmă firul vieții. O iarnă întreagă trăise singur, cu dorul lui numai, în vârful muntelui, care de atunci încoace se numesce Vêrf cu dor.

Aceasta este materia, pe care o tractează libretul. Musica, limpede și frumoasă ținută în știl clasic, va fi în curând auđită și prețuită de publicul iubitor de arte. Tecstul însă se va cânta după o traducere italiană al lui Paganini, de vreme-ce cântăreții italieni ai operii noastre ar întâmpina oare-cari greutăți de rostire, în învățare chiar, dacă ar fi să cânte românesc.

* (O întimpinare). D. George Sion, în calitate de membru al societății academice, dar în propriul

seu nume, ne trimite o epistolă, în care, vorbind despre notița d-lui Fr. Damé publicată în numărul dela 14 curinte, unde era dis, că Numa consule din comedia d-lui B. P. Hasden vorbesce după „faimosul dictionariu al academiei din București“. protestă că societatea academică română nu are încă un dictionariu al seu, ci numai un proiect, „care n'a fost și nu este aprobat.“ Constatăm aceasta constatare a d-lui Sion, care resumă cuprinsul epistolei d-sa e.

Proiectul dictionarului în cestiune, o recunoasem cu plăcere, este o încercare onorabilă pentru învățării sei redactori, dar impracticabilă; și aceasta e cauza, că a dat loc la atâtea glume, între care aceia a d-lui Hasden. Atăta s'a dis în notița d-lui Fr. Damé și ne pare rău că tocmai d. G. Sion a vėduț în frasa citată mai sus ceva atingător pentru prestigiul societății academice, cea ce nu este și nu poate fi.

* (Icre negre și Ceai). Cetim în „Curierul“ din Iași următoarele: Țiare străine ne vestesc, cumcă Icrele negre și Ceaiul provenit din Astrahan, în urma decisiunilor luate de comitețele sanitare, s'a oprit consumarea lor cu totul în orașele Germaniei. Tot astfel ar trebui să facă și comitetul sanitar al nostru, nu numai pentru aceste două obiecte, ci pentru toate obiectele de consumație, provenite din acele părți de unde ne amenință ciuma, acest îngrozitor flagel.

* (Despăgubirea de războiu) a Turciei s'a fiesat la 300,000,000 ruble de argint și modul plății a fost rezervat pentru o regulare ulterioară.

* (Spălarea efină a armatei). D. Horeaud, medic în armata franceză, a inventat un aparat economic prin care se curăță și se spală în totul toți oamenii unui batalion numai cu modesta sumă de 12 franci.

* (Rege și bufon). Sânt neam cu D-ta disē bufonul cătră Filip August.

Ce fel de neam?

Sântem frați.

Frați? de pe mumă sau de pe tată?

De pe Adam.

Foarte bine. Și ce voesci frate?

Voesc să împărțim averea frățesce.

Ține frate!

Și-i dădu un gologan.

— Când voi fi împărțit la toți frații mei de pe pământ partea lor, nu sciu de voi rămânē cu atăta cât îți am dat.

* (Bêtrânul Moise). În California se tăia un arbore, care trecea de patriarchul pădurilor din aceea țară. Cea mai mare parte din această tăiere a fost transportată la San-Francisco. Acest arbore se cunoasce sub numele de „bêtrânul Moise.“ Dacă i se poate calcula vârsta după numărul cercurilor concentrice ale trunchiului, apoi acest arbore trebuie să fie de 4840 de ani.

* (Oleotipie). O invențiune de tot nouă, care făcuse în Paris și Viena o senzațiune foarte mare, este oleotipia, adecă arta ca după ori ce fotografie să se facă portrete de pânză în colorii de olei, în mărimi dela formatul de cărți de visite până la mărimi naturală. Invențiunea oleotipiei e foarte frumoasă și efină. Secretul oleotipiei aparține unei societăți franceze: „Société Parisienne,“ a cărei reprezentant, pictorul de portrete d. Boleslas de Dutkievies a espus în otelul „Dacia“ odaia Nr. 15 în Iași o prea frumoasă colecție de probe, și care efectuaiază comăndile.

* (Tunelul St. Gothard). La 5 Ianuarie pătrunderea galeriei de direcțiune a marelui tunel dela St.

Gothard a ajuns o lungime totală de 12,241 metre. adecă 21 metre mai mult decăt lungimea tunelului dela muntele Cenis. Nu mai renănea de aceea și de efectuat decăt pătrunderea a 2,679 metre. Dacă se presupune mersul lucrărilor egal cu cel din 1875, în care găurirea a fost practică pe o lungime de 2,540 metre, se poate admite că în găurirea muntelui Gothard lucrătorii plecați dela Goeschelen și Airolo se vor întâlni în cursul lunei Ianuarie 1880; cu toate acestea nu se poate considera această ipoteză drept o siguranță, pentru că după cercetările geologice lucrătorii vor întâlni sub Castelhorn o pătură puternică de serpentină și amfibolă schistoasă ce nu va permite progrese rapide; deci nu se poate calcula esact data terminării galeriei.

Bursa de Viena

din 3 Februarie n. 1879.

Metalicele 5%	61 45
Împrumutul naț. 5% (argint)	62 75
Împrumutul de stat din 1860	112 75
Acțiuni de bancă	779 —
Acțiuni de credit	213 75
London	116 60
Argint	400
Galbin	5 55
Napoleon d'aur (poli)	9 52
Valuta nouă imperială germană	57 60

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 7 Febr. imobil Sarei Weinstock și soți în Vița; în 11 Febr. imobil. lui Ludovic Vaida și Ester Szarvadi în Cubleșul unguresc (judec. cerc. Gherla); în 11 Febr. imob. lui Iosif Brenner în Cluj (trib.); în 18 Febr. și 18 Martie imob. lui Dănilă Păcurariu în Balomir; în 25 Febr. și 29 Martie imob. lui Mihail Girtlinger în Făgăraș (jud. cerc.); în 15 Febr. și 15 Martie imob. lui Iosif Wohl în Sighișoara (jud. cerc.); în 26 Febr. imobil. comunei Csik-Szepviz (trib. Csikszereda); în 28 Febr. și 9 Aprilie imob și mob. lui Francisc Peterfi în Háromság (trib. M. Vásárhely); în 12 Febr. imob. lui Pavel Schadt și soției sale în Brașov (trib.); în 14 Martie și 15 Aprilie imob. lui Mihail Schöpp și soției Alzina (trib. Sibiu); în 27 Febr. și 31 Martie imob. lui Ioan Chelemen în Grid (jud. cerc. Făgăraș); în 27 Febr. și 29 Martie imob. Dnei Ioan Arkosi în Cluj (trib.); în 5 Martie și 5 Aprilie imobil. lui Ioan Popa și soți în Bendorf (tribun. Sibiu); în 14 Martie și 15 Aprilie imobil. lui George Schmidt în Roșia (tribun. Sibiu); în 12 Febr. și 17 Martie imobil. lui Iosif Itu Comșa în Comana de sus (jud. cerc. Făgăraș); în 10 Febr. și 10 Martie imob. lui Carol Samogyi în Moha (jud. cerc. Sighișoara); în 26 Febr. și 31 Martie imob. lui Carol Kovacs în Dalnoc (trib. K. Vásárhely); în 25 Aprilie și 24 Mai părțile la lucrările montanistice ale Grofului Ladislau Thaldalagi (tribunal Alba-Iulia).

Vândarea sau esarindarea unei case.

Casa, strada morii Nr. 7. Sibiu, cu 10 încăperi, în cari 2 saloane mari, pivniță, pod, cămare de lemne, grădină mare umbroasă cu pomi nobili, fântână, ghețerie (plină), cuclărie, pavilion, toate în cea mai bună stare; intrarea din două strade, ea este potrivită pentru o restaurațiune, scoală, grădină de copii, cancelarii și întreprinderi mai mari, cu sau fără mobilierul complet și elegant de restaurațiune, este de vândare sau de esarindare sub condițiuni foarte favorabile. Cele mai de aproape se pot afla în casă însăși. [7] 1-3